

"Mi-am dat demisia din funcția de director al teatrului din Sfântu Gheorghe pentru că nu mă pricep să gestionez sărăcia, mizeria, disperarea și nu știu să mă lupt cu umorile actorilor, iscate din acestea."

Radu Macrinici: „Cred în selecția naturală“

Cât a reușit să realizeze Radu Macrinici din ceea ce și-a propus să înfăptuiască atunci când a fost numit director al Teatrului "Andrei Mureșanu" din Sfântu Gheorghe?

Când am preluat direcția teatrului din Sfântu Gheorghe - asta se întâmpla în stagiunea 1991-1992 - singurul lucru care trebuia făcut imediat era salvarea teatrului de la desființare. Mai rămăseseră vreo trei actori, secția maghiară ne cânta pe atunci prohodul, încercând să convingă pe toată lumea că teatrul românesc nu are nici un rost pe acele meleaguri, patrioții urbei ne cereau recitaluri actoricești la poalele statuii lui Mihai Viteazul. Ce puteai să-ți propui în asemenea condiții? Am dus pacientul la reanimare, i-am făcut câteva transfuzii cu sânge proaspăt (începuseră să apară absolvenți de la facultățile de

teatru), am interzis vizitele criticilor până la ameliorarea stării bolnavului și, după un an, i-am făcut pacientului externarea în plin Festival "Atelier", festival pe care l-am creat cu gândul de a umple un gol în repertoriul teatrului românesc, cel al spectacolelor care încearcă să experimenteze noi formule de expresie teatrală: teatru-dans, pantomimă, teatru poetic, meta-teatru.

Acest festival a însemnat intrarea Teatrului "Andrei Mureșanu" în "lumea bună", a influențat decisiv repertoriul instituției, a reprezentat primul festival de gen din România, a adus la Sfântu Gheorghe trupe din Suedia, Elveția, Japonia, Germania, Franța, Belgia, Ungaria, Moldova și - lucrul cel mai important - a readus în sala de spectacol atât publicul român cât și pe cel maghiar. Teatrul din Sfântu Gheorghe a început să participe la alte festivaluri, a luat și premii, a avut și turnee în Belgia, Germania, Ungaria; cronicarii dramatici, de la cei mai tineri până la veterani, începuseră să ne ia în seamă, semn că ieșisem din lumea a treia. Ținuta Festivalului "Atelier" ne obliga să fim competitivi și, în același timp, atrăgea tineri regizori extrem de talentați, care au vrut să lucreze pe scena teatrului din Sfântu Gheorghe. Din păcate, indiferența forurilor locale a făcut ca "Andrei Mureșanu" să rămână un teatru sărac, neputincios în a incita mari nume ale regiei românești. Marea mea tristețe e aceea că, în perioada de directorat, la Sfântu Gheorghe nu am reușit să aduc nici un regizor de renume. Dar, cine știe, poate că peste câțiva ani vom fi mândri că la Sfântu Gheorghe s-au lansat nume ca Horațiu Mihaiu, Anca Maria Colțeanu, Bogdan Voicu, Gelu Badea etc.

Ce v-a determinat să vă dați demisia?
Eu cred că demisia și-o dai doar atunci când simți că energia ta se consumă în gol, că ți-a expirat mandatul interior, că ai obosit, că e nevoie de o schimbare în viața ta, că jocul cu ștampila de director a devenit un joc de-a măcelul cu tine însuși, că nu mai poți să mimezi nor-

malitatea, că nu mai poți să-i minți pe alții spunând că totul e O.K., când de fapt e K.O. Mi-am dat demisia din funcția de director al teatrului din Sfântu Gheorghe pentru că nu mă pricep să gestionez sărăcia, mizeria, disperarea și nu știu să mă lupt cu umorile actorilor, iscate din acestea.

Nu socotești că, renunțând la conducerea teatrului, tot ceea ce ați apucat să realizați până acum se poate distruge?
Dacă se va distruge, înseamnă că nu a meritat să existe, că totul a fost butaforie, păcăleală cu sclipici. Eu cred în selecția naturală și mai cred că nu poți distruge chiar totul; fie chiar și din greșeală, se mai întâmplă lucruri bune pe lumea asta.

Ce credeți că se va întâmpla cu Festivalul "Atelier"?

Festivalul va rezista pentru că el e făcut după o rețetă creată de mine, dar pe care n-am ținut-o niciodată secretă. **Probabil că, renunțând la conducerea teatrului, veți avea mai mult timp pentru scris. Credeți că viitorul dramaturgiei românești presupune scrierea unor piese la comanda teatrelor sau a regizorilor? Cantonarea într-o anume zonă tematică, realizarea unui text legat de o anume distribuție nu vă îngreădesc imaginația?**

Îmi place să scriu la comandă. Bine, cuvântul "comandă" ține de iluzia regizorilor că mi-ar putea comanda texte. Ei pot, desigur, să-mi comande idei, dar mai departe e parohia mea. Cred că piesele mele sunt destul de puternice pentru a-și păstra personalitatea și după ce devin spectacole. Imaginația mea e greu de îngreădit pentru că e imaginația unui om cât se poate de normal. Nu cred în artiștii cu "probleme", eu i-aș teleporta în secolul al XIX-lea. Ne apropiem de mileniul trei și trebuie să fim lucizi. Altfel, ne vom trezi că sfârșitul lumii a trecut fără ca noi să ne dăm seama. Și ar fi păcat.

Ce vă gândiți să faceți de aici înainte?
M-aș duce să beau o cafea amară.

Marinela Tepuș

